

Fængselsforbundet

**Referat fra
Fængselsforbundets ordinære kongres
den 21-22. maj 2019**

Hotel Scandic Sydhavnen

Indholdsfortegnelse

Ad punkt 1: Mødets åbning.....	3
Ad punkt 2: Valg af to dirigenter	5
Ad punkt 3: Fastsættelse af forretningsorden.....	5
Ad punkt 4: Fastsættelse af dagsorden.....	6
Ad punkt 5: Valg af stemmetællere	7
Ad punkt 6: Godkendelse af referat fra Fængselsforbundets ekstraordinære kongres den 1. juni 2017	7
Ad punkt 7: Beretning	7
Mundtlig beretning.....	7
Ad punkt 8: Indkomne forslag	16
Ad punkt 9: Fastsættelse af kontingent, løn og honorar.....	17
Ad punkt 10: Sager til afgørelse	17
Sag a: Vedtagelse af strategi for Fængselsforbundet	17
Sag b: Vedtægtsændringer	17
Ad punkt 11: Valg	18
Ad punkt 12: Eventuelt.....	19

Ad punkt 1: Mødets åbning

Den fungerende forbundsformand bød velkommen til Fængselsforbundets ordinære kongres og håbede, at alle havde haft en dejlig aften i går. Han oplyste, at der både skulle stemmes om nye vedtægter, kommende strategi og ændringer i honorar og kontingent.

Den fungerende forbundsformand foretog herefter navneopråb af de delegerede.

Kongressens delegerede var:

Forbundsledelse

Stedfortrædende forbundsformand	Bo Yde Sørensen
Forbundssekretær	René Larsen
Forbundssekretær	Mette Nielsen
Forbundssekretær, fungerende	Henrik Thøgersen
Forbundssekretær, fungerende	Erik Holmestad Larsen

Område Hovedstaden

Områdefællestillidsrepræsentant	Gert Jensen
Delegeret	David Jensen
Delegeret	Thomas Østerberg
Delegeret	Daniel Lauritsen
Delegeret	Morten H. Thomsen
Delegeret	Mikkel Knudsen
Delegeret	Søs Blidvang
Delegeret	Ulla Christensen
Delegeret	Steen Madsen
Delegeret	Jacob B. Poulsen
Delegeret	John Severs
Delegeret	Michael Mathiesen
Delegeret	Michael Thomsen

Område Sjælland

Områdefællestillidsrepræsentant	Henning Mørck
Delegeret	Mads Holgersen
Delegeret	Michael Heitmann
Delegeret	John Rasmussen
Delegeret	Peter Steen Hansen
Delegeret	John Strandskov
Delegeret	Kenneth Winther
Delegeret	Lars Martinussen
Delegeret	Claus Michael Olsen

Område Midt - og Nordjylland

Områdefællestillidsrepræsentant	Brian Hedensted
Delegeret	Christian Bonczyk
Delegeret	Maj-Britt Balle
Delegeret	Jan Balle
Delegeret	Morten Carøe
Delegeret	Hanne Munk Degn
Delegeret	Karsten Pedersen
Delegeret	Michael Hejlesen-Schacht
Delegeret	Henrik Uhrenholdt
Delegeret	Søren Wiborg
Delegeret	Christina Nygaard
Delegeret	Torben Givskov

Område Syddanmark

Områdefællestillidsrepræsentant	Brian Kristiansen
Delegeret	Michael Sørensen
Delegeret	Bettina Vikkelsø
Delegeret	Thomas Sørensen
Delegeret	Michael Kjær Knudsen
Delegeret	Allan Larsen
Delegeret	Martin Sørensen
Delegeret	Jan Bruun

Fiskeridirektoratets Tjenestemandsförening

Afdelingsformand	Kresten Damsgaard
------------------	-------------------

Lederafdeling

Afdelingsformand	Jacob Falkenby
Delegeret	Peder Jørgensen
Delegeret	Hans Basse
Delegeret	Rikke Vesterbæk
Delegeret	Jørgen Ole Jensen
Delegeret	Naeem Anwar Sheikh

Ad punkt 2: Valg af to dirigenter

Hovedbestyrelsen havde indstillet, René Larsen, forbundssekretær Fængselsforbundet og Peder Jørgensen, delegeret ved kongressen for Lederforeningen, som dirigenter for kongressen.

Den fungerende forbundsformanden spurgte, om der var andre forslag til posten som dirigent. Dette var ikke tilfældet, og René Larsen og Peder Jørgensen blev valgt som dirigenter for kongressen.

Dirigenten vejledte herefter kongressen om mødets procedurer, herunder blandt andet procedurer i relation til afstemninger.

Ad punkt 3: Fastsættelse af forretningsorden

Forbundets hovedbestyrelse havde indstillet nedenstående forretningsorden til vedtagelse på kongressen.

KONGRESSENS FORRETNINGSORDEN

1. Fungerende forbundsformand åbner mødet og leder valget af 2 dirigenter
2. Dirigenterne fremlægger forretningsordenen og dagsordenen til godkendelse samt leder mødet efter den godkendte dagsorden, der til dette møde skal indeholde følgende punkter:
 - 1: Mødets åbning
 - 2: Valg af 2 dirigenter
 - 3: Fastsættelse af forretningsorden
 - 4: Fastsættelse af dagsorden
 - 5: Valg af stemmetællere
 - 6: Godkendelse af referat
 - 7: Beretning
 - 8: Indkomne forslag
 - 9: Fastsættelse af kontingent, honorar og lønninger
 - 10: Sager til afgørelse
 - 11: Valg
 - 12: Eventuelt

Der kan ikke optages emner på dagsordenen, der ikke forud, skriftligt, er indsendt til behandling.

3. Ingen kan uden kongressens særlige samtykke få ordet mere end 3 gange i samme sag og med en samlet taletid på maksimalt 15 min. Ordførerne for indsendte forslag har dog uindskrænket taletid til forelæggelsen, derefter samme taletid som øvrige delegerede. Ingen kan få ordet uden først skriftligt at have anmodet dirigenterne herom.
4. Enhver tale til kongressen kan kun fremsættes fra kongressens talerstol.
5. Dirigenterne leder mødet og skal være neutrale i deres optræden. Dirigenterne giver de kongresdelegerede ordet i den rækkefølge, de indtegner sig. Herfra undtages formand og/eller forslagsstiller.
6. Der kan af alle kongresdelegerede under punkterne: "Beretning", "Indkomne forslag" og "Sager til afgørelse", stilles forslag om afslutning af debatten.
7. Forslaget sættes straks under afstemning. Vedtages det, skal eventuelt endnu ikke indtegnede kongresdelegerede have lejlighed til at indtegne sig. Herefter afsluttes debatten med de indtegnede kongresdelegerede.

Er afslutningen vedtaget, kan yderligere ændringsforslag eller resolutioner ikke stilles til det pågældende punkt.

8. Hvis en kongresdelegeret ønsker ordet til "Forretningsordenen", skal vedkommende holde sig til denne. Sådanne ønsker imødekommes straks.
9. Standpunkter og ændringsforslag, der ønskes ført til protokol, afleveres skriftligt til dirigenterne og undertegnet forslagsstillerens navn og afdeling. Ændringsforslaget sættes til afstemning først. Ved flere ændringsforslag sættes det mest vidtgående under afstemning først.
10. Ved afstemning gælder almindeligt stemmeflertal. Afstemningen kan foretages ved håndsoprækning, men skal såfremt 1 kongresdelegeret ønsker det foretages skriftligt.

Ved afstemninger, der måtte medføre stemmelighed, betragtes forslaget som bortfaldet.

11. Valg af forbundsledelse kan kun ske ved skriftlig afstemning, såfremt der er mere end en kandidat.

Såfremt der bringes flere end 2 i forslag og ingen af kandidaterne opnår over 50 pct. af stemmerne i første omgang, finder omvalg sted blandt de 2 kandidater, der har opnået det højeste stemmetal. De øvrige kandidater udgår. I tilfælde af stemmelighed afgøres valget ved lodtrækning.

12. Før hvert mødes påbegyndelse foretages navneopråb.

Dirigenten spurgte, om kongressen kunne afvikles i overensstemmelse med den indstillede forretningsorden. Forretningsordenen blev vedtaget.

Ad punkt 4: Fastsættelse af dagsorden

Den nedenstående dagsorden var indstillet af hovedbestyrelsen til vedtagelse på kongressen

DAGSORDEN

- Punkt 1: Mødets åbning
- Punkt 2: Valg af to dirigent
- Punkt 3: Fastsættelse af forretningsorden
- Punkt 4: Fastsættelse af dagsorden
- Punkt 5: Valg af stemmetællere
- Punkt 6: Godkendelse af referat fra Fængselsforbundet ekstraordinære kongres den 1. juni 2017
- Punkt 7: Beretning
- Punkt 8: Indkomne forslag
- Punkt 9: Fastsættelse af kontingent, honorar og lønninger
- Punkt 10: Sager til afgørelse
 - a) Vedtagelse af strategi for Fængselsforbundet
 - b) Vedtagelse af vedtægtsændringer
- Punkt 11: Valg
- Punkt 12: Eventuelt

Dirigenten spurgte, om kongressen kunne afvikles efter den indstillede dagsorden. Dagsordenen blev godkendt.

Ad punkt 5: Valg af stemmetællere

Hovedbestyrelsen havde indstillet fællestillidsrepræsentant Kresten Damsgård, Fiskeridirektoratets Tjenestemandsförening, og institutionstillidsrepræsentant Søs Blidvang fra Transport- og Bevogtningsenheden som stemmetællere for kongressen.

Dirigenten spurgte, om der var andre forslag. Dette var ikke tilfældet og Kresten Damsgård og Søs Blidvang blev valgt som stemmetællere.

Ad punkt 6: Godkendelse af referat fra Fængselsforbundets ekstraordinære kongres den 1. juni 2017

Dirigenten spurgte, om der var bemærkninger til referatet som var udsendt sammen med det resterende kongresmateriale samt udsendt til hovedbestyrelsen den 19. september 2017. Der var ikke bemærkninger til referatet, der blev godkendt.

Ad punkt 7: Beretning

Dirigenten gjorde opmærksom på, at den skriftlige beretning var blevet fremsendt med det øvrige kongresmateriale, og overlod ordet til den stedfortrædende formand, Bo Yde Sørensen, for at han kunne give forbundsledelsens mundtlige beretning.

Mundtlig beretning

Kære kongres

Lad mig starte med at sige, kongresberetningen fra forbundsformanden på dette års kongres bliver noget anderledes end de foregående. Punkt 1. Vi har ikke nogen forbundsformand. Kim har, som I alle ved, valgt at trække sig.

Jeg har så fungeret på posten herefter, som følge af først forbundsledelsens, dernæst forretningsudvalgets, og slutteligt hovedbestyrelsens beslutning. Og 2, Jeg har alene fungeret siden januar i indeværende år. Og kan oplyse at der ikke som sådan har været en egentlig overdragelse af posten.

Kongressen skal nu ikke snydes for en beretning, men blot være opmærksom på, at den af de nævnte grunde, er anderledes end hvad I måtte kende fra tidligere kongresser. Beretningen skal således ses som et supplement til den skriftlige beretning som I allerede har modtaget, og kender. Jeg vil derfor ikke gå i detaljer med punkter som allerede er tydeligt beskrevet i denne.

Forbundsformand/Stedfortrædende forbundsformand

Lad mig således starte næsten ved slutningen af kongresperioden. Næmlig i december 2018, hvor forbundsformanden meddeler at han trækker sig fra sin post. Det medfører naturligvis en række overvejelser om hvordan kommer vi videre frem imod kongressen, og selvfølgelig, hvordan kommer vi videre efter kongressen.

Det første spørgsmål drøfter vi naturligvis først. Hvad gør vi nu? Forbundsledelsen bliver således ret hurtigt enige om at jeg skal prøve om jeg kan holde styr på trådene frem til at vi kan få indkaldt forbundets forretningsudvalg og drøfte situationen med dem. Sammen med FU besluttes det at jeg fortsat skal forsøge at holde sammen på situationen, indtil vi kan få indkaldt forbundets hovedbestyrelse.

Som det er jer bekendt, beslutter hovedbestyrelsen, at det fortsat skal være mig der forsøger at holde trådene samlet frem til kongressen. Det har jeg forsøgt at leve op til, og det er således denne række af beslutninger, der danner rammen om at jeg står her foran jer alle i dag på kongressen, som stedfortrædende formand. I øvrigt et udtryk som ikke findes i vores portefølje, men som jeg har måtte opfinde til anledningen.

Jeg mener dog det ligger sig så tæt op af et andet begreb som findes i vores vedtægter, nemlig titlen som "stedfortræder". Vi havde bare behov for at præcisere hvad jeg var stedfortræder for i pressen og andre steder. Således at der ikke opstod misforståelser. Jeg håber på kongressens forståelse for kreativiteten på området.

Fængselsforbundets strukturforandring

I kongresperioden har Fængselsforbundet gennemgået en monumental forandring, nemlig den forandring som I besluttede på forrige ordinære kongres i 2015. En strukturændring der betød at vi tog afsked med det sektoropdelte Fængselsforbund.

Fængselsforbundet havde et behov for at retænke sig, da den gamle struktur havde overlevet sig selv, og ikke længere gav mening. Forbundet sad i fastlåste konstruktioner, og havde ikke længere den fremdrift et forbund må, og skal, have, for at kunne varetage sine medlemmers interesser på bedste vis.

Videre var vi selvsagt også nødsaget til at have en TR struktur hvor vi kunne matche vores arbejdsgivers struktur. Men dette var ikke den afgørende grund. Det kunne vi have løst med en ændret TR struktur. Men vi valgte den fulde pakke, hvor vi forenede forbundets struktur og TR strukturen, til en samlet løsning.

Som det er med alle strukturelle forandringer, så er der selvfølgelig også gode ting i den gamle struktur, som man må sige farvel til. Gode og stærke traditioner som mennesker føler stærkt for. Det skal man altid have respekt for.

Jeg kommer jo selv fra en baggrund hvor den lokale forening er lige så gammel som forbundet, nemlig fra 1913. Men alting har sin tid, og vi kom ikke udenom at skulle følge med tiden. Det har også vist sig, at den nye struktur, efter sine første 4 år, nu virker godt, stærkt, og efter hensigten.

Selvfølgelig har det været nødvendigt at flytte lidt rundt i indretningen for at få det hele på plads. Men alt andet havde vel også været utopisk at tro? Selvfølgelig kan man ikke bygge et nyt hus, og så forvente at alt rammer sin plads i første hug. Men jeg må konstatere, at vi i dag står med et fællesskab der er stærkere end nogensinde.

Fra Mette og jeg står i Birkerød og modtager vores nye kolleger, og beder dem melde sig ind i fællesskabet (hvilket stort set alle gør. Vi lider ikke af det samfundssymptom som mange andre foreninger, hvor unge kolleger ikke ønsker at være en del af fællesskabet), over prøveansættelsen, lønforhandlinger, behandling af arbejdsskadesager, straffesager, fagretlige sager, bisiddervirksomhed, pensionssager, afsked og alt det andet vi tager os af, ja så har vi et attraktivt tilbud i alle situationer.

Det skyldes, at vi har den struktur vi har i dag, hvor I, som tillidsrepræsentanter, er krumtappen i forbundet, I er dem det hele drejer rundt om, og til forbundskontoret, der forsøger at samle alle trådene. Og det er glædeligt at vi har fået alle med. At det er lykkedes efter 4 års arbejde med strukturen af lave en platform hvor alle kan komme til orde, med det de på kollegernes vegne, har på sinde.

Jeg syntes at vores seneste hovedbestyrelsesmøde, som også var det sidste i kongresperioden, var et tegn på at vi nu er ved at være i mål med den del af arbejdet. Mødet var i en særlig positiv ånd, og i en forståelse af at alle, uden undtagelse, skal, og vil, blive hørt. Jeg hæftede mig ligeledes ved at vi alle samlet havde nogen gode timer sammen efter mødet. Som jeg ser det, er det er præcist det tegn der gjorde, at jeg i min åbningstale turde sige, at "efter denne kongres kommer vi til at stå som et samlet forbund". Jeg er stålsat i troen på at det bliver til virkelighed.

Ny løn

Jeg vil ikke i min beretning bruge kræfter på tal og udregninger. Her vil jeg blot henvise til den samlede skriftlige beretning.

Men jeg vil alligevel nævne, at vi i kongresperioden er kommet ganske langt i arbejdet med vores medlemmers lønudvikling. Selvsagt er vi ikke kommet langt nok. Forbundet har en opfattelse af at vi alt for ofte diskutere 25 ører og småsten når vi forhandler lønmidler. Men jeg vil dog alligevel tillade mig den frihed, at påpege et par enkelte milepæle i arbejdet med vores løn.

Det er selvfølgelig glædeligt at andelen af fast påregnelige tillæg er flyttet rundt regnet 50% i vores retning, når vi taler Ny Løn. Indledningsvist lå vi nede i nærheden af 25%, hvilket var helt uacceptabelt. Men grundet en hård og vedvarende indsats fra forbundet gennem årene, er det lykkedes at flytte fokus hos arbejdsgiver på området.

Og selvfølgelig den indsats I, vores tillidsrepræsentanter, lægger i at forhandle det lokalt, den må selvfølgelig ikke underkendes. I har mødt en lang række forhindringer og benspænd. Men det er fantastisk at se, at selv på trods af svære forhold, så er det samlet lykkedes at flytte fokus, så vi nu lægger i nærheden af de 75% i fast påregnelige tillæg. René har de præcise tal hvis nogen har brug for kommaer og decimaler.

Presse, politisk arbejde og vold

Videre har den forgangne kongresperiode set en række bestialske overfald på vores kolleger.

Vold og knivstikkerier, til regulær nedskydning. Selvom vi tilbage i nullerne havde en række voldsomme overfald på vores kolleger, så har denne kongresperiode alligevel sat en ny standard for hvordan man kan agere overfor fængselsbetjente i statens tjeneste.

Ligeledes har vi set ganske mange overfald indenfor murene. Overfald har vi altid haft, men vi må konstatere at vi nu ser fuldstændig umotiverede overfald. Overfald der alene sigter til at sprede skræk og advarsel i systemet. Men som vi sagde i Nyborg, og som titlen på en ny bog angiver: "Huset vinder altid". Jeg ved godt der er faldene på vejen dertil, men huset vinder altid! Overfaldene ser entydigt ud til at have afsender i bandemiljøet, og har til sigte at tage magten fra personalet. Men det vil ikke lykkedes. Vi kommer aldrig til at give efter for den slags primitiv adfærd!

I forbindelse med vold og trusler oplever vi også fra tid til anden, at vores kolleger bliver anklaget for vold mod indsatte. Den altovervejende hovedregel er, at det er uretmæssigt. Vores kolleger bliver stort set altid frikendt.

Gennem den senere tid har dette fænomen taget så kraftigt til, og eksemplerne været så horrible, at det selv for lægmand kunne konstateres, at der manglede kvalitet i vurderingen af hvilke sager der skulle for en dommer, at vi fra forbundets side, og efter grundig vurdering hos vores strafferetsekspert, søsatte en dagsorden med at få disse vurderinger til ligge hos en af de 2 statsadvokater.

For at få en mere professionaliseret vurdering. Således at vi undgår alle de sager hvor det er åbenbart grundløst. Det er nu lykkedes. Det lokale Politi efterforsker, statsadvokaten afgør, hvorvidt sagen skal for retten. Ganske tilfredsstillende.

Vi har i forbundet formået at sætte så stort et fokus på området, at mennesker med bandegrupperinger nu er udsat for massive strafskærpelser som følge af bandepakkerne. Herunder ubetingede udvisninger.

Således vil jeg tillade mig at konstatere, at vores pressestrategi har haft succes. Helt bevidst siger jeg ikke ubetinget succes. Fordi medaljen har 2 sider. Bagsiden er jo at Kriminalforsorgen har vanskeligt ved at rekruttere. Jeg siger IKKE at det er vores skyld, men jeg hører dog alligevel at flere af vores nye kolleger nævner, at det bestemt har været med i deres overvejelser.

Det betyder ikke at vi ikke skal sige sandheden. Men vi skal naturligvis være os vores ansvar bevidst. Netop som vi drøftede på vores seneste hovedbestyrelsesmøde, hvor jeg jo fik jeres opbakning til at vi prøvede at nedtone den del af vores profil en anelse.

Selvsagt vil vi fortsat være toneangivende i forhold til dagsorden for Kriminalforsorgen. Vi vil være dem der sætter benchmark for historien om Kriminalforsorgen. Vi vil være dem der fortæller politikkerne om skidt og kanel.

Og det er vi også i virkeligheden. Vi mødes med alle toneangivne politikere bredt i Folketinget, vi sender dem faktanotater, og servicerer dem. Men vi kontaktes også når de har behov for at kende til problematikker, til at få sandheden "uden filter", fra dem som kender dem. Vi melder det ikke ud når vi gør det, af den simple årsag, at det vil besværliggøre arbejdet.

Ofte ønsker politikere ikke at synliggøre hvilke lobbyister de fæstner lid til. Og det imødekommer vi selvfølgelig. Så vi kan sige "vi samarbejder med alle der ønsker at bedre vores sag". Hverken mere eller mindre!

Arbejdsskader

Forbundets største enkeltsags portefølje er uden sammenligning vores kollegers arbejdsskadesager. De fylder rigtigt meget for samtlige forbundssekretærer, selv lederens fungerende sekretær er nu sat i gang med arbejdet. Tanken er selvfølgelig at Henrik Thøgersen, måtte kongressen vælge ham til at fortsætte sit arbejde, at så skal han med tiden selv stå for ledermedlemmernes arbejdsskadesager. Der er vi ikke helt endnu, men det kommer vi.

I den nye struktur vedtog vi, at alle arbejdsskadesager ligger på forbundskontoret. Dette for at sikre en ensartet sagsbehandling, med samme høje kvalitet i arbejdet. Vi kunne ikke længere leve med at et medlem skulle have behandlet sin sag af en helt nyvalgt TR, som aldrig havde haft en sådan sag i hånden før, mens kollegaen på fængslet ved siden af, fik sin sag behandlet af hans TR der havde mange år på bagen og stor erfaring.

Arbejdet med disse sager er yderst komplekst, og kræver års erfaring og engagement, for at opnå resultater. Det har vi efterhånden opbygget i en sådan grad, at forbundet nu også tager en tørn for alle vores kolleger i fagbevægelsen.

Således har jeg de sidste 4 år haft sæde i Erhvervs sygdomsudvalget for FH (eller det vi førhen kendte som LO). Dette sæde har Mette Nielsen nu overtaget. Jeg syntes godt vi kan være stolte af at et lille forbund som vores, har opbygget så stor ekspertise at fagbevægelsen ønsker at bruge os i dette udvalg. Som en lille krølle på halen kan jeg oplyse, at der sidder flere advokater på andre af FHs pladser. Men "hands on" erfaring slår altså igennem.

På kontoret har vi i omegnen af 200 sager, som 5 sagsbehandlere håndterer. Grundet det store antal sager besluttedes det for et par år siden at placere et antal af disse, ca. 35, hos vores advokatfirma, Elmer og partnere. Nu her et par år senere, hvor vi har høstet nogen erfaringer, må vi konstatere, at det ikke var løsningen. Det blev uforholdsmæssigt dyrt, og resultaterne blev ikke bedre end dem vi selv laver, nok snarere tværtimod. Den løsning er vi derfor ved at udfase. Vi trækker ikke sagerne hjem, men lader Elmer køre sagerne færdig (der er ikke mange tilbage). Det vil ikke være rimeligt at vores medlemmer igen skal skifte sagsbehandler i forløbet. Grundet hjemtrækningen, så forventer vi at kunne nedbringe vores advokatombudsninger ganske betragteligt på den post.

I forhold til resultaterne for området, så lavede vi en opgørelse i kongresperioden. Vi så på 2. andet halvår 2017. Her viste en opgørelse, at forbundets arbejde med arbejdsskadesager hentede mere end 60 mio. kroner hjem i blot 23 af vores arbejdsskadesager. 60 millioner kroner til 23 kolleger! Det er 10 millioner om måneden! Det er et resultat som vi absolut kan være bekendt at være stolte af.

Jeg er naturligvis helt på det rene med, at det er på en trist baggrund, men når det nu er sådan det er, så er det i hvert fald tydeligt at det er med god grund at man er medlem af Fængselsforbundet.

I den forbindelse skal GDPR da også lige have et ord med på vejen. For der er ingen tvivl om at lige præcis dén forordning har givet både hovedbrud, tunge regninger og generelt er temmelig træls. Vi har måtte anskaffe et nyt medlemssystem til 400.000 kroner.

Men det positive er, at GDPR allerede har givet os langt større mulighed for at tvinge Kriminalforsorgen til at udlevere oplysninger til brug for arbejdsskadesagsbehandlingen. Oplysninger de tidligere ikke gad finde frem til os.

Datatilsynet har netop, ved Erik Larsens mellemkomst, givet os ret i, at ALT hvad der står en given kollegas navn på, ja det skal findes og udleveres når vi anmoder om det. Også selvom Kriminalforsorgen måtte mene at det kræver uforholdsmæssigt meget tid, eller det er vanskeligt, eller hvilken undskyldning de nu finder frem til dagens anledning. Så der er fordele ved GDPR

TR kurserne

Vores TR kurser, som vi afholder løbende, bortset fra et år hvor vi grundet personalesituationen afstod herfra, er helt generelt en succes. Når vi ser på vores evalueringer fra kurserne, ja så har vi en overvældende positiv tilbagemelding fra vores deltagere.

Vi har prøvet at tage et så bredt, og så relevant, udsnit af de problematikker en tillidsrepræsentant kan have i, og forsøgt at anskueliggøre dem, samt forsøgt at pege på de overvejelser man som TR kan, og skal, gøre sig inden man træffer sit metodevalg. For intet kursus kan lave en god TR. Det kan kun erfaringer og sparring.

Men det kan være med til at pege på nogen løsningsmodeller og hjælpe til at gøre refleksioner over de konsekvenser som alle løsninger medfører.

I forslaget til fokusområdet for den kommende kongresperiode, **Medlemmernes virkelighed i fokus**, er ligeledes lagt vægt på TRs rolle, og ikke mindst, TRs vigtighed og behov for uddannelse, og dannelse. Derfor vil I på de fremadrettede kurser også opleve at forbundet sætter ind på dette område i højere grad end tidligere.

Vi vil tage hul på et nyt kapitel, hvor vi også her sikre at sætte tillidsrepræsentantens værd i højsædet, men vi vil også begynde at stille større krav og forventninger til vores tillidsrepræsentanter. Jeg tror på, at man som menneske levere bedst, hvis vi tør sige højt til hinanden "vi har nogen klare forventninger til dig". Såvel som I har nogen klare og rimelige krav til os der sidder til "højborgs" heroppe, så skal vi som organisation jo også, på vores kollegers vegne, turde sætte nogen forventninger op til jer, som tillidsrepræsentanter. I er jo Fængselsforbundet!

Det er jer der trækker, og understøtter toget. Derfor er forventninger til jer, noget der i langt højere grad vil indgå på fremtidens TR kurser. Kun sådan sikrer vi, at I kan indfri kollegernes samlede forventninger til deres valgte repræsentant.

Sammenlægning CSU/CAU

Her i 11. time inden kongressen har forbundet, og samtlige andre forhandlingsberettigede organisationer, indgået aftale om sammenlægning af CSU og CAU, og kun de to. Aftalen gælder alene det centrale niveau.

Arbejdsgiver ønskede at sammenlægge hele sporet, men havde alene en vision om at optimere på effektivitet og økonomi. Det havde vi ingen intentioner om at hjælpe med, men vi kunne godt se at der lå en styrkelse i at få AMR med ved bordet sammen med det centrale samarbejdsudvalg.

Netop for at sikre deres indflydelse. Jeg har jo selv siddet i CAU som observatør gennem de sidste 4 år, og jeg må sige at indholdet på møderne er til at overskue. Så dette var et bud på at optimere på arbejdsmiljøet. Aftalen udløber til genforhandling i 2020.

Vidnepakke/aktindsigt

Vores lovgivere har som bekendt vedtaget en vidnepakke. Så langt så godt.

Princippet i den sigter blandt andet mod en beskyttelse af vores kolleger når de vidner. Særligt med sigte mod bandemedlemmer. I praksis betyder det, at man som fængselsbetjent ikke skal være offentlig kendt når man vidner. Altså, at man ikke står frem med navns nævnelse i retten.

Desværre har vi måtte konstatere at det meget langtfra har virket i praksis. I retssalene er lovgivningen ikke blevet fulgt. Desværre har man heller ikke konsekvensrettet i andre love. Det betyder at de indsatte blot har søgt aktindsigt på fængslet i en lind strøm. Så får man udleveret alle oplysninger her i stedet. Flere steder har det taget en chikaneagtig karakter, og særligt slemt er det på Københavns Fængsler. Her er omfanget af en sådan karakter, at det helt åbenlyst blot er et chikanevåben mod vores kolleger.

Forbundet har derfor, som Hovedbestyrelsen er orienteret om, skrevet til Justitsministeren om problematikken. Justitsministeren vil nu indskærpe overfor domstolene at reglerne er ændret, og sikre sig at de overholdes.

Alene arbejde – værkmestre

Et område vi er nødsaget til at ændre forbundets holdning til, er vores værkmestres alenearbejde.

Forbundet har tidligere haft den holdning at alenearbejde var noget fængselsbetjente havde. Det har de også. Men en værkmester talte ikke med i opgørelserne over alene arbejde. Det har altid været mig helt uforståeligt. Om vi kan få arbejdsgiver til at anerkende det synspunkt ved jeg ikke. Det er også ligegyldigt.

Fængselsforbundet vil fra i dag medtage værkmestrenes alenearbejde når vi opgør udviklingen i alenearbejdet i Kriminalforsorgen. Vores værkmestre har naturligvis samme behov for, og krav på, sikkerhed som følge af at være flere på arbejde. Ofte går vores værkmestre jo hvor der er langt til hjælpen, og hvor der er værktøj og andre farlige redskaber til stede. Der er naturligvis også et behov for professionel sparring hos værkmestrene.

Som hos alle andre faggrupper, følger det af arbejdets særlige karakter, at der er et legitimt behov for at kunne sparre i hverdagen om de forhold der opstår på arbejdet. De indsattes ageren, behovet for kontakt til andre myndigheder, det faglige arbejde osv. Derfor kommer Kriminalforsorgen til at anerkende deres medarbejderes forhold, og arbejde med at få nedbragt alenearbejde, og i det hele taget få normaliseret forholdene for vores værkmestre.

I en lang årrække har prioriteringen i arbejdsdriften alene været, at det var en ressource man kunne bruge til at dække ind i opsynet. Med den tilgang til en medarbejdergruppe, ja så er det selvsagt naturligt at man afvikler mere end man udvikler. Den tendens bør vi få vendt. Værkmestrene udfylder trods alt et af de bærende elementer i normaliseringsprincippet i Kriminalforsorgen. Og således er det helt indiskutabelt at de er uundværlige i forhold til den samfundsmæssige opgave Kriminalforsorgen skal løse.

Det er derfor helt uforståeligt at man vælger blot at nedprioritere, afvikle og tilsidesætte, et så væsentligt område. Man kan vel tillade sig at sige, at Kriminalforsorgen ikke lever op til sine samfundsmæssige forpligtelser på området?

VITT

VITT kan man sige meget om, og det gør vi også. VITT er kommet for at blive.

Så vi skal få det bedste ud af det. Jeg håber dog ikke vi er i mål med det endnu, for så er det godt nok mere op af bakke end godt er. Udfordringerne med VITT har været næsten uoverstigelige, og jeg forstår godt vore kolleger finder at det er dybt urimeligt at man ikke helt lavpraktisk, kan sætte sig ned og se sine timer, tillæg og hvad arbejdsgiver ellers skylder én.

Det må være et minimumskrav, og det er mig helt uforståeligt at Kriminalforsorgen, og firmaet bag systemet, kan lancerer et tidsregistreringssystem, der ikke har mulighed for at man kan kontrollere, og følge med selv.

Vi er nok ikke helt der endnu, hvor vi har fuld tillid til at arbejdsgiver har styr på vores forhold. Det er simpelthen ikke godt nok! Vi presser konstant på for at få bedret systemet. Men det er nærmest håbløst når man først skal udvikle systemet "as we speak".

Dog må jeg sige at intentionerne i systemet er bedre end de var i vores gamle system. Intentionerne er faktisk at vi skal have større medindflydelse på vores vagtplanlægning. Og når jeg bliver præsenteret for procenttallene på opfyldelsesgraden, så vidner det også om at det i hvert fald på den front går fremad. Tallene ligger mellem 80 og 95% opfyldelse.

HR i 4 områder

Kriminalforsorgen gennemførte jo som bekendt den strukturændring vi kender i dag. I denne blev oprettet de 4 områdekontorer, med ansvar for hver deres respektive portefølje.

Allerede dengang var vi bekymrede over den konstellation. Desværre har den bekymring vist sig yderst velbegrundet. HR håndteres vidt forskelligt, den er mangelfuld, og jeg bliver simpelthen nødt til at sige, jeg bliver også præsenteret for tilfælde hvor den er direkte kritisabel, og i særlige tilfælde ligger der helt personlige overvejelser bag håndteringen af medarbejderes sager.

Når jeg fra et navngivent HR område bliver præsenteret for udsagnet "mine skattekroner skal ikke gå til den medarbejderes pension", ja så er topmålet nået. Det er fuldstændigt uacceptabelt at en ledende medarbejder kan finde på at inddrage sine private overvejelser i en medarbejders sagsbehandling af et pensionsspørgsmål. Jeg vil gå så vidt som at kalde det "magtfordrejning".

Og det understreger behovet for at se på strukturen i Kriminalforsorgen igen. I det mindste i HR sporet. Desværre kan jeg jo konstatere at Kriminalforsorgen netop har gennemført en analyse af strukturen.

Ikke overraskende blev konklusionen at strukturen virker fint. Men det var vel forventeligt når man lægger til grund at kommissoriet udtrykkeligt sagde, at der ikke måtte rokkes ved strukturen. Man kalder vist nok den slags "bestilt arbejde". Og Rene og jeg har i skarpe vendinger kritiseret dette på CSU.

Hvis ikke, og det har vi en lang række eksempler på, at ledelsen i områderne formår at holde upartiskhed og professionalisme som fyrtårne i sagsbehandlingen, ja så er ønsket om at placere sagsbehandlingen tæt på medarbejderne, forfejlet. Forbundet oplever gang på gang, at man i HR ikke kan distancere sig fra personkendskabet.

Udtryk som "jeg kender udmærket ham der", "han har altid bare ventet på sin pension", og mere af samme skuffe, ja dem bliver vi ofte præsenteret for. Fængselsforbundets finder derfor Kriminalforsorgens struktur på området ganske problematisk, og vi opfordrer til at vi finder en løsning på enten strukturelle eller kulturelle problemer på området.

Personalemangel og flugt – overbelæg

Kriminalforsorgens altoverskyggende problem i disse år er mangel på kvalificerede ansøgere til vores job, punktum!

Alt hvad vi rører ved i dag i Fængselsforbundet, på alle niveauer, fra den lokale matrikel TR, til Områdetillidsrepræsentanten, forbi forbundssekretærer og til den stol jeg nu holder varm, har på den ene eller anden måde, baggrund i personalesituationen.

Vi mangler i omegnen af 500 fængselsbetjente og værk mestre. Og så forsøger direktøren behændigt ikke at tale om de 250 ekstra kolleger vi blev stillet i udsigt ved indgåelse af flerårsaftalen. Altså i alt ca. 750 fængselsbetjente og Værkmestre. Og nej Thorkild, opnormeringen på bandeafdelingerne og forstærkningsholdet er IKKE fængselsbetjente der er faldet ned fra himlen. De er blot taget fra den

almindelige postbesættelse. Derfor mangler vi stadig 500, plus de lovede 250. Og de to tal lagt sammen, giver stadig 750 i alt. Personalemanglen medfører den situation I alle kender.

100 mio. i overtidsbetaling alene i 2018, selv efter der er "tilpasset" tror jeg de kalder det. Hos os kalder vi det blot nedposterings. Der er fjernet et massivt antal poster ude i virkeligheden. Sikkerheden for såvel os, men også for de indsatte, er forringet i en grad så vi på flere af særligt de åbne fængsler, ser gadens lov herske.

Jeg er fuldstændigt med på, at vi selvfølgelig ikke kan sætte betjente på vagt, når vi ikke har dem. Jeg ved selvfølgelig også godt at vi ikke blot kan beordre de samme kolleger på vagt igen og igen. Men at forsøge at dække over problemet, er ikke løsningen. Det betyder blot at vi ikke ved hvad vi snakker om, og sigter efter.

Og jeg frygter i dén grad at vi aldrig kommer tilbage på et acceptabelt niveau i forhold til vores sikkerhedsbemandinger. At den standard vi har i dag, bliver "**the new normal**". Desværre syntes virkeligheden endnu ikke at være gået helt op for Kriminalforsorgens ledelse. Man fortsætter således som om intet var hændt i forhold til de af vores kolleger, der er ved at være kørt trætte i forholdene.

I efteråret blev jeg kontaktet af en af mine gode kolleger jeg kender fra min tid i Nyborg. Vi kan jo kalde ham Søren. Søren har altid været en god kollega, der var engageret i arbejdspladsen. Han har aldrig brugt synderligt meget tid på at brokke sig over Kriminalforsorgen. Ja han har sågar stundenom sagt til mig, "hids dig nu ned Bo, det går nok alt sammen". Men han har naturligvis fremsat gode råd når han mente at have bud på bedre løsninger end dem ledelsen fremlagde.

Hans gode råd blev modtaget med et "hvis du er utilfreds, ja så står det dig frit for at finde dig noget andet!". Som sagt så gjort, Søren er i dag ansat uden for Kriminalforsorgen. Og den slags eksempler er I jo alle sammen bekendt med. Jeg selv fik et nyt eksempel i sidste uge, da jeg skrev denne beretning. En anden kollega kunne ikke få tjenestefrihed uden løn, og resultatet? Hun er i dag ansat i psykiatrien. Undskyldningen var en eller anden teknisk forklaring om ændring af praksis i forhold til tjenestefrihed, eller hvad det var. Det er også fuldstændigt lige meget.

For konsekvensen er den samme, vi fastholder ikke vores kolleger. Kriminalforsorgen opfører sig som Leensbaroner i fordomstid. Hvor man blot kunne tvangsudskrive bønderne når det var høsttid. Man har ikke forstået at vi er i åben konkurrence med resten af arbejdsmarkedet.

Vi konkurrer på løn, ansættelsesvilkår, sammenhæng med fritid og familieliv, karrieremuligheder, og en lang række andre parametre. Da jeg startede i Nyborg 1. marts 1999, der havde jeg en kollega der var startet i 1963. Han fortalte mig, at den bedste dag på arbejdet for ham, var en dag hvor han ikke skulle rejse sig fra lænestolen. De dage er forbi for vores nye kolleger.

De unge der kommer ind i Kriminalforsorgen i dag, ja de vil se hvad der er i det her job for dem. Og det er der vel egentlig ikke noget at sige til? Alle muligheder står åbne på arbejdsmarkedet i dag, når man er ung og nyuddannet. Og så forstår jeg godt at de søger noget der giver dem den bedste mening. Dét kan man ikke fortænke dem i.

Social dumping TB/FB

Personalesituationen medfører også et massivt pres på forbundet i forhold til social dumping.

Kriminalforsorgen har indført et nyt ansættelsesforhold, Transportbetjente, som jeg her gerne vil byde velkommen til vores fællesskab. Det er Fængselsforbundet der organiserer dem. Det gør vi gerne, de er mere end velkomne i vores fællesskab sammen med os andre.

Transportbetjentene kom sammen med opgaven fra Politiet, med at transportere varetægtere. Desværre forsøger Kriminalforsorgen nu at føre transportbetjentene ind af bagdøren og bruge dem til at bemandede indenfor murene, til poster som port, teknik, besøg og andet. Jeg har naturligvis slået fast med

syvtommersøm, at Fængselsforbundets grænse går ved ringmuren. Vi kan selvsagt ikke leve med at kolleger uden relevant uddannelse bruges på afgørende sikkerhedsmæssige poster.

Må jeg minde om, at det var port og teknik der stod for sikkerheden da vores kollega blev skudt i Nyborg i sommeren 2016. Det virker mig besynderligt, at det man i går skulle have en 3-årig uddannelse for at løse, ja det kan i dag klares med få måneders kursus i transport af fanger. I den private sektor kaldes det social dumping! Og det er lige præcist hvad det er! Det kræver ordentlig løn og uddannelse, at drive et fængsel.

Afslutning

Med den opsang, til Kriminalforsorgen, med målsætningen om at stille krav, forventninger, for os alle i forbundet, skal jeg afslutte min beretning.

Jeg takker for ordet, og levere det retur til dirigenten.

Dirigenten takkede for beretningen og spurgte om der var nogen der ønskede at give bemærkninger til beretningerne.

David Jensen fra Københavns fængsler takkede for en god beretning og for en god kongresperiode og en god åbningstale. Den var spot on. Takkede desuden for en rigtig god mundtlig beretning. David Jensen sagde yderligere, at han fra flere kollegaer havde lovet at hilse forbundskontoret og takke for en stor og uvurderlig hjælp i forbindelse med arbejdsskader. Derudover havde han bemærket de nye linjer fra forbundet som bl.a. var en mere inkluderende linje på alle niveauer, et formandskab der sikrede inddragelse og et forbund hvor alle kunne spejle sig.

David Jensen udtalte yderligere, at han mente at rekrutteringen til Kriminalforsorgen var uoverstigelige, og at man fra Kriminalforsorgens side ikke bekymrede sig nok om at fastholde nuværende medarbejdere. Der var et personaleunderskud, som var det hidtil største i de sidste 25 år. I fald man skulle rekruttere i større omfang, var det nødvendigt med fjernelse af SU'en under uddannelse, gøre grunduddannelsen mere attraktiv og hæve basislønnen. Derudover havde man unødvendigt stoppet for konflikthåndtering.

David Jensen mente ligeledes, at den vidnepakke der var blevet vedtaget i maj 2018 var et godt sikkerhedsinitiativ for fængselsbetjente, problemet var at indsatte stadig kunne omgå denne ved at bede om aktindsigt i egen sag. Han var klar over, at den stedfortrædende forbundsformand havde drøftet problemstillingen med Justitsministeren og fandt at en løsning kunne være, at man brugte de unikke u-numre der var indført og tilknyttet hver medarbejder.

David Jensen sluttede af med at udtrykke optimisme for den kommende kongresperiode, når man som forbundsledelsen havde udtrykt, at man ville sætte medlemmerne i fokus. Herefter takkede David Jensen for ordet.

Herefter spurgte **dirigenten** om der var andre der ønskede ordet.

Henning Mørck bad om ordet.

Henning Mørck takkede for en god aften aftenen forinden, og for en god mundtlig beretning.

Henning Mørck oplyste herefter, at der i hans 30 års ansættelse i Kriminalforsorgen aldrig havde været en større krise i Kriminalforsorgen. I område Sjælland var der så store personaleproblemer pga. for få medarbejdere og dermed store mængder af overarbejde. Et eksempel var at man havde lukket Vridsløselille og åbnet Storstrøm fængsel, men man manglede 80 betjente ud af 150 for at drive Storstrøm tilfredsstillende. Det betød, at kollegaerne oplevede nedposter og hvide sedler, og at de var meget pressede. Der var siden 1.10. 2018 ansat to fængselsbetjente på institution Storstrøm og fem elever i område Sjælland. Hver måned blev der udskrevet 17 betjente fra Herstedvester og 3 fængselsbetjente fra Jyderup for at klare driften på Storstrøm.

Henning Mørck oplyste endvidere, at man ikke ønskede, at der blev tvangsudskrevet personale fra Fyn og Jylland til Storstrøm. Der skulle ikke være 40 medarbejdere på Storstrøm der ikke ønskede at være der. Det skulle forbundet stå sammen om ikke ville ske. Løsningen er, at der ansættes nye betjente på Storstrøm.

Henning Mørck forventede, at Jyderup ville være den næste institution, hvor der ville komme store problemer med at få dækket vagter. Derudover var institution Herstedvester presset i høj grad pga., at man havde mange kollegaer udstationeret, og havde haft det i flere år. Samtidig kunne Henning Mørck oplyste, at der var døgnhuse på Sjælland hvor man ikke genansatte personale, og det betød, at steder, hvor man skulle være 10 betjente for at drive det, kun var fire til fem fængselsbetjente tilbage. Køge arrest forventede man ville flytte fra Storstrøm tilbage til Køge i midten af juni 2019. Her ville antallet af betjente være færre end før ombygningen af arresten.

Derudover fandt **Henning Mørck**, at det var en hån, at der var ansatte i kategori 2 huse som ikke fik bande tillæg, at VIT ikke fungerede bedre og at mange værk mestre havde opfattelsen af, at de var blevet glemt i processen. Disse ting skulle forbundet være meget opmærksomme på.

Henning Mørck mente, at forbundet havde vist, at man stod mere og mere samlet, og at man skulle have fokus på medlemmernes arbejdsforhold, men man var også nødt til at fastholde en dialog, hvor man forsøgte at overbevise arbejdsgiver om, at hvis man skulle rekruttere og fastholde medarbejdere, så var Kriminalforsorgen nødt til at lytte til forbundet.

Afslutningsvis takkede **Henning Mørck** sine tillidsrepræsentanter og bestyrelsen for deres store arbejde og takkede ligeledes forbundsledelsen og de ansatte på forbundskontoret for deres arbejde og hjælp. Ligeledes takkede han den afgående formand Kim Østerbye, som havde været en god formand gennem de sidste mange år. Han sendte ligeledes en tak til direktøren for Kriminalforsorgen, Thorkild Fogde, for at bringe Kriminalforsorgen ind i Moderniseringsstyrelsens tidsalder. Nu forstod man, hvad der blev ment når sygeplejersker, lærer med mere sagde de manglede varme hænder.

Herefter takkede den **stedfortrædende formand Bo Yde Sørensen** for de pæne ord fra David Jensen og at hele forbundsledelsen satte stor pris på at vide at medlemmerne var tilfredse med den indsats der blev gjort mht. arbejdsskader.

Han var enig i, at SU'en skulle fjernes og at lønnen skulle sættes op, da den var alt for lav. Herefter tilkendegav han, at man fra forbundsledelsens side var meget opmærksomme på, at den såkaldte vidnepakke gav store problemer, og skulle ændres.

Bo Yde Sørensen takkede Henning Mørck for de pæne ord og tilkendegav, at man var helt klar over, at der var store personaleproblemer i område Sjælland, herunder institution Storstrøm. Han oplyste også, at man godt var klar over, at for at løse personaleproblemet et sted, ville det komme til at gøre ondt på andre institutioner.

Der var ikke yderligere bemærkninger til beretningerne, som begge blev godkendt enstemmigt af kongressen.

Ad punkt 8: Indkomne forslag

Der var ikke kommet forslag til behandling under dette punkt.

Ad punkt 9: Fastsættelse af kontingent, løn og honorar

Dirigenten forelagde indstillingen.

Indstillinger:

Hovedbestyrelsen havde indstillet at forbundets kontingent blev fastlagt som 1,9 procent af løntrin 4 provinssats, hvilket ville svare til kr. 473,89 på daværende tidspunkt. Man ønskede, at kontingentet skulle følge med lønudviklingen, da der de sidste fire år ikke var sket en stigning. Derudover ville det betyde store besparelser i forbundet, i fald man på sigt ikke tog i betragtning at udgifterne ville overstige indtægterne. Ved at sætte kontingentet som en procentdel af et løntrin ville der ske en naturlig stigning af kontingentet som ville følge lønudviklingen.

Hovedbestyrelsen havde ligeledes indstillet, at der blev indført et kontingent for pensionerede medlemmer som havde en verserende sag kørende i forbundet. Kontingentet var indstillet til at være halvdelen af det almindelige kontingent og ville være på kr. 237,00 pr måned på daværende tidspunkt.

Hovedbestyrelsen indstillede ligeledes, at Fiskeridirektoratets Tjenestemandforening ikke blev omfattet af den økonomi- og kontingentmodel som det resterende forbund var omfattet af, at deres kontingent blev fastsat i samarbejde mellem forbundsledelsen og afdelingen.

Dirigenten oplyste, at hovedbestyrelsen ligeledes havde indstillet at et løn- og pensionsforløb for kongresvalgte, honorarer og godtgørelser for organisatorisk arbejde samt tilbageløbsmodellen fortsatte uændret.

Dirigenten spurgte, om der var nogen der ønskede ordet inden man gik til en afstemning. Der var ikke nogen, der ønskede ordet, og indstillingen blev enstemmigt vedtaget.

Ad punkt 10: Sager til afgørelse

Sag a: Vedtagelse af strategi for Fængselsforbundet

Dirigenten oplyste, at hovedbestyrelsen havde indstillet et notat om forbundets strategi til vedtagelse på kongressen. Herefter spurgte dirigenten, om der var nogen der ønskede ordet inden man gik til en afstemning.

Der var ikke nogen, der ønskede ordet, og den fremlagte strategi blev enstemmigt vedtaget.

Sag b: Vedtægtsændringer

Dirigenten forelagde indstillingen og gennemgik ændringerne.

Indstilling:

Dirigenten gennemgik flere af ændringerne.

Ved den ekstraordinære kongres i juni 2017 blev "Forbundet for Tjenestemænd v/Fødevarerministeriet og Undervisningsministeriet m.fl." (FFT) optaget i Fængselsforbundet. På den baggrund blev Fængselsforbundet vedtægterne ændret, således at FFT blev indskrevet i Fængselsforbundets vedtægter. Pr. 13.december 2017 besluttede FFT, at man alligevel ikke ønskede at være en del af Fængselsforbundet. Derfor ønskede hovedbestyrelsen, at Fængselsforbundets vedtægter blev ændret, således at FFT ikke fremgik af vedtægterne.

På baggrund af behov for at have mere end 2 kritiske revisorsuppleanter, ønskede man ligeledes vedtægterne ændret, således at der kunne vælges 4 suppleanter. Derudover fandtes der behov for at indskrive, at en kritisk revisor var medlem af hovedbestyrelsen, når der skulle foretages kritisk revision. Der kunne opstå en situation, hvor en valgt kritisk revisor ikke længere var medlem af hovedbestyrelsen,

Fængselsforbundet eller tilsvarende og dette fandt hovedbestyrelsen uhensigtsmæssigt i forhold til at få revideret årsregnskab med mere.

Hovedbestyrelsen ønskede ligeledes, at alle institutioner fik tale mulighed i hovedbestyrelsen, og dermed kunne sende suppleanter til hovedbestyrelsesmøder. Dog skulle det være en repræsentant fra samme institution som det medlem, der ikke kunne deltage, og det skulle være et medlem der i forvejen var tillidsvalgt. I de fleste tilfælde ville det være en ITR-suppleant.

Derudover havde hovedbestyrelsen indstillet, at kontingentet blev fastsat som 1,9% af løntrin 4, provingssats, og indskrives i vedtægterne.

Hovedbestyrelsen havde ligeledes indstillet, at der blev indført et nyt kontingent for de medlemmer, som ikke længere var ansat i Kriminalforsorgen, men havde en verserende sag hvor Fængselsforbundet bistod i sagsbehandlingen.

Dirigenten spurgte, om der var nogen der ønskede ordet inden man gik til en afstemning.

Der var ikke nogen, der ønskede ordet, og forslaget blev enstemmigt vedtaget.

Ad punkt 11: Valg

Sag a: Valg af forbundsformand

Dirigenten oplyste, at hovedbestyrelsen havde indstillet Bo Yde Sørensen til posten som forbundsformand og spurgte dernæst, om der var andre kandidater.

Dette var ikke tilfældet, og Bo Yde Sørensen var dermed valgt.

Sag b: Valg af forbundssekretærer

Dirigenten oplyste, at hovedbestyrelsen havde indstillet René Larsen og Mette Nielsen til genvalg som forbundssekretærer. Hovedbestyrelsen havde ligeledes indstillet Erik Larsen til valg som forbundssekretær.

Der var ikke andre kandidater og dermed René Larsen, Mette Nielsen og Erik Larsen valgt til posterne som forbundssekretærer.

Sag c: Valg af forbundssekretærer for lederafdelingen

Dirigenten oplyste, at lederafdelingen og hovedbestyrelsen havde indstillet Henrik Thøgersen til posten som forbundssekretær for Lederafdelingen.

Der var ikke andre kandidater og Henrik Thøgersen var dermed valgt.

Sag d: Valg af kritiske revisorer

Hovedbestyrelsen havde indstillet nuværende kritiske revisorer Hanne Munk Degn, institution Nordjylland samt Nina Odgaard, institution Jyderup til posterne som kritiske revisorer i forbundet.

Der var ikke andre kandidater. Hanne Munk Degn og Nina Odgaard var dermed valgt.

Hovedbestyrelsen havde ligeledes indstillet Maj-Britt Balle, Institution Enner Mark, Mads Holgersen, Institution Storstrøm, Jens Dalum, Institution Odense og David Jensen, Institution Københavns Fængsler til valg som forbundets kritiske revisorsuppleanter.

Der var ikke andre kandidater. Maj-Britt Balle, Mads Holgersen, Jens Dalum og David Jensen var dermed valgt som kritiske revisor suppleanter.

Ad punkt 12: Eventuelt

Dirigenten takkede på begge dirigenters vegne for god ro og orden, og gav ordet til den nyvalgte formand.

Forbundsformanden takkede på hele forbundsledelsens vegne for valgene og lovede, at de alle ville gøre deres bedste for at indfri de forventninger man med rette havde til dem. Han udtrykte glæde over, at komme videre med forbundets strategi og takkede for en fantastisk kongres, hvor alle medvirkede til at man kom videre som et samlet forbund. Han takkede ligeledes de delegerede for at stille op og tage de svære beslutninger på fællesskabets vegne. Ligeledes blev de ansatte på forbundskontoret takket for deres arbejde op til og under kongressen.

Forbundsformanden takkede ligeledes den afgangende forbundsformand Kim Østerbye for 15 års tro tjeneste som formand for Fængselsforbundet.

Herefter overrakte forbundsformanden en æske chokolade til hver af dirigerterne og takkede for deres indsats som dirigerter på kongressen, og ønskede alle delegerede en god hjemrejse og et ønske om gensyn ved den næste ordinære kongres i 2023.